

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰੋ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓਗੇ ਤਦ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਅਜਿਹਾ ਗੁਣ ਭਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੱਕ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ - ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਅਤਿ ਸਵੀਟ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾ ਬਹੁਤ ਸਵੀਟ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਵੀਟ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਵੀਟ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਰੀਰ ਦੀ ਮਾਲਿਕ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਕੰਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਖਿਆਲਤ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਖਿਆਲਤ ਨਾਲ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਇਹ ਯਾਦ ਹੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਯਾਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਜਦੋਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਗੋਇਆ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਨੁੱਖ ਸਦਾ ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਮਾਈ ਤਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਪੁਆਇੰਟਸ ਕੱਢਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਮਿੱਠੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਨਾ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੀ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਟੀਚਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਾਬਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਟੀਚਰ ਖ਼ਰਾਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਮਾਨਾ ਟੀਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮੈਨਰਜ਼ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਜੇ ਰਿਲੀਜ਼ਿਅਸ ਮਾਇੰਡਿਡ, ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਨ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਜੇਕਰ ਸ਼ਰਾਬ ਆਦਿ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਸੰਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਖ਼ਰਾਬ ਸੰਗ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਮਰਾਜ ਸੀ ਜ਼ਰੂਰ ਪਰ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਸੀ, ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਵੀਟ, ਸਵੀਟਰ, ਸਵੀਟੇਸਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ, ਜਾਨਵਰ, ਖੇਤੀ - ਬਾੜੀ ਆਦਿ ਸਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਲੱਯ ਦਾ ਵਿਤਾਂਤ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਪੁਲੱਯ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਲੇ ਮਲਖੜੇ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਯਾਦ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਧਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਭ ਹੱਦ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਧਨ ਨਾਲ। ਧਨ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਅਪਾਰ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਉੱਥੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ - ਸਵੀਟ, ਸਵੀਟਰ, ਸਵੀਟੇਸਟ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸਵੀਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਸਵੀਟੇਸਟ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਵੀਟੇਸਟ ਹੈ ਨਾ, ਤਾਂ ਤੇ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸ਼ਹਿਦ ਜਾਂ ਚੀਨੀ ਨੂੰ ਹੀ ਸਵੀਟੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਚਲਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਹ ਸਵੀਟ ਚਾਈਲਡ (ਮਿੱਠਾ ਬੱਚਾ) ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇੰਨਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਜੋ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕੱਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੁਖਧਾਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਦੋਂ ਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਜੇ ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਈਏ ਕਿਵੇਂ? ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਕੱਢਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਬਹੁਤ

ਚਾਹੁਣਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਰੜੀ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਹੈਵਿਨ ਡੀ.ਟੀ. ਵਰਲਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਮੁੱਖ ਗੱਲ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ। ਨਰਕ (ਕਲਯੁਗ) ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਮ ਅਨੇਕ ਹਨ, ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਵੀ ਪਾਮਪ ਹੈ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਮੇਲੇ ਮਲਖੜੇ ਆਦਿ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਸੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਾਹ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਭਾਰਤ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਨਵਾਂ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਰੋ ਜਾਂ ਕੁਝ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਕਿਵੇਂ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ। ਸਪੀਚੂਅਲ ਨਾਲੇਜ਼। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸਪੀਚੂਅਲ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਫਾਦਰ। ਬਾਪ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਪੀਚੂਅਲ ਨਾਲੇਜ਼। ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਸਪੀਚੂਅਲ ਨਾਲੇਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜੇ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਯਾਦ ਉਦੋਂ ਠਹਿਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੱਚੇ ਹਨ, ਝੱਟ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ ਅਸੀਂ ਯਾਤ੍ਰਾ ਤੇ ਹਾਂ। ਕਰਮ ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਧੋਰੀ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਧੰਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ ਵਿਕਾਰ ਦਾ। ਉਹ ਹੀ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਸਦਾ ਹੀ ਯਾਦਗਾਰ ਇਹ ਰਾਖੀ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਪਹਿਲੋਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਾਖੀ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕੀ ਜਾਕੇ ਰਾਖੀ ਬੰਨਦੇ ਸਨ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਰਾਖੀ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੁਣ ਦੀ ਗੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ 63 ਜਨਮ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਗੇਤੇ ਖਾਏ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਗਰ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭੋਟ (ਤੁਲਨਾ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਅਥਾਹ ਸੁਖ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ, ਹੇ ਆਤਮਾਓ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਕੀ ਬਾਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਮਨੇਗੇ। ਈਸ਼ਵਰ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ ਦੇ ਪਾਪ ਸਿਰ ਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਗਾਰੰਟੀ ਉਦੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗਾਰੰਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਣ ਨਾ ਰਹੇ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ-ਕਈ ਤਿੱਖੇ ਬਹੁਤ ਪੱਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਕੇ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ। ਆਉਂਦੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਾਲੋਵਰਸ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਵਾਣ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਵੀ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਕਾਇਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਝਾੜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸਿਜਰਾ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਬਦਲੀ ਹੋਕੇ ਹੋਰਾਂ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਫਿਰ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤੇ ਉੱਥੇ ਜਗ੍ਹਾ ਕੋਣ ਭਰਣਗੇ। ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਭਰਨ ਫਿਰ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਵੀ ਆਉਣਗੇ ਜੇ ਦੂਜਿਆਂ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਦਿ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੜੀ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਝੱਟ ਜਾਂਚ ਕਰਣਗੇ,

ਇੱਥੇ ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਐਮਰਜੰਸੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਪੈਸੇ ਮਿਲਣ ਤੇ ਛੱਡ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਕਲਪ ਅੱਗੇ ਵੀ ਇਦਾਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਉੱਤਮ ਪੁਰਖ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਸਰਵੋਤਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਕੁਲ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਤੇ ਬੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਧਨਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦਸਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਾਰਨਾ ਹੈ ਪਰ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਰਿਸਪਾਂਸੀਬਲਿਟੀ ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਜੇਰ ਨਾਲ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਜੇ ਫਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾ ਮਿਸਲ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਗੇ! ਇਸ ਕੁਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮੱਥਾ ਮਾਰੋ, ਕੋਈ ਘੱਟ ਤੁਹਾਡਾ ਮੱਥਾ ਖਪਾਉਣਗੇ, ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਦੁੱਖ ਬਹੁਤਾ ਆਉਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਫਿਰ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਰਾਈਟ ਦੱਸਣਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਗਵਾਨ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਕਿਹੜਾ ਭਗਵਾਨ ਸੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੂੰਝ ਗਏ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਉਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੀਚਰ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਫੀਚਰ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੁਣ ਬਦਲਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਭਗਵਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਆਖਿਰ ਨਾਮ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਫਿਰ ਇਹ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ, ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ - ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਸ਼ੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਾਸ਼... ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਡਿਫਿਕਲਟ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਆਖਰ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਲਵਲੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਲੱਜਾ ਆਏਗੀ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ! ਆਪੇਗੀ ਲੱਜਾ ਆਏਗੀ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੇਸਮਝ ਹੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਪਾਓਗੇ! ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮ ਪਿਤਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹਾਂ ਨਾ! ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੇ! ਅੱਛਾ !

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਫਿਕਰ (ਚਿੰਤਾ) ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਰਿਸਪਾਂਸੀਬਲ ਖੁਦ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

2. ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਵੀਟ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਨੇਕਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਵ ਵਖਜਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਭਵ: ਜੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਹਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਪਦਮਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਖਾਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਰੰਮਯੁਗ ਹੈ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਯੁਗ। ਹੁਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਣਾ ਜਮਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਕ ਕਦਮ ਅਰਥਾਤ ਇਕ ਸੈਕੰਡ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਜਮਾਂ ਦੇ ਨਾ ਜਾਏ ਮਤਲਬ ਵਿਅਰਥ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਭੂਰ ਹੋਵੇ। ਅਪ੍ਰਾਪ੍ਰ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਵਸਤੂ... ਇਵੇਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੋਣ। ਜਦ ਹੁਣੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤ ਅਤੇ ਸੰਪੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣੇਗੇ ਤੱਦ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਖੁੱਟ ਵਖਜਾਨਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋਵੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਅਪਸੈਟ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਟ ਰਹੋ।

*****